

คม·ชัด·ลึก

ปีที่ 12 ฉบับที่ 4336 วันอังคารที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2556 หน้า 12

หากเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ดีเดย์วันนี้ (3 ก.ย.) มีการนัดชุมนุมครั้งใหญ่ของเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ ที่เรียกร้องให้รัฐบาลเข้ามาดูแลแก้ปัญหาราคายางพาราตกต่ำ ขณะที่ที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ก็ได้มีมติให้ใช้งบกลางจากสำนักงบประมาณ จำนวน 8,000 ล้านบาท โดยผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองเห็นชอบเพื่อดำเนินการทันที 5,628 ล้านบาท ให้เกษตรกรผ่านบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ไม่เกิน 1,260 บาทต่อไร่ จากที่เคยจ่าย 25 ไร่ หรือ 31,500 บาทต่อไร่ ซึ่งเป็นมาตรการช่วยเหลือระยะสั้นเป็นเวลา 7 เดือน (ก.ย.-มี.ค.57) โดยจะนำมาตรึงค่าตัวเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ในวันที่ 3 ก.ย. จึงเป็นปฏิเสธไม่ได้ รัฐบาลโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานหลักในการเข้ามาดูแลแก้ปัญหาดังกล่าว “คม ชัด ลึก” ก็โอกาสจับเข่าคุยกับเจ้ากระทรวง “ยุคล ลิ้มแหลมทอง” ถึงมาตรการรับมือปัญหาที่ระยะสั้นและระยะยาว

ประมาณ 1,260 บาทต่อ 1 ไร่ ก็จะช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยเป็นหลัก ในกลุ่มนี้มีตั้งแต่ 10 ไร่ลงมา เราก็จะให้ตามความเป็นจริง วงเงินทั้งหมดไม่เกิน 1 หมื่นล้านบาท เมื่อสร้างความเข้มแข็งให้เขาได้ ต่อไปจะให้เขารวมกลุ่มกัน เป็นสหกรณ์ หรือกลุ่ม

อุตสาหกรรมของเขาได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราพยายามทำตอนนี้คือ พยายามที่จะสร้างความเข้มแข็งให้ตัวเกษตรกร ฉะนั้นสหกรณ์คือตัวหลักที่เราเห็นภาพหรือกลุ่มเกษตรกรที่มีการรวมตัวกัน ให้มีโรงงานที่มีการแปรรูปเบื้องต้นแล้ว ก็สมาชิกของสหกรณ์ขายให้สหกรณ์ แล้วสหกรณ์ก็ไปแปรรูปเอาให้ได้มาตรฐานตามที่ผู้บริโภคต้องการนำไปใช้ เพราะฉะนั้นการที่จะไปตั้งโรงงาน รมครัวเล็ก ๆ

ทำให้เราสามารถนำองค์ความรู้ที่มีมาพัฒนาคุณภาพและก็มีมาสร้างมูลค่าของขึ้นมาให้แก่ตัวเกษตรกรได้

●●แล้วเงินเชสส์มีส่วนแก้ไขปัญหาไหม

อันนี้ก็เป็นมาตรการเร่งด่วนที่จะส่งเสริมให้ผู้ประกอบการส่งออกยางสามารถเพิ่มการรับซื้อยางจากเกษตรกรและราคายางมีราคาที่สูงขึ้น ที่ประชุมจึงได้มีมติเห็นชอบให้ยกเลิกการเก็บเงินเชสส์เป็นระยะเวลา 4 เดือน ซึ่งการยกเลิกการเก็บเงินเชสส์เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ หลังประกาศในราชกิจจานุเบกษา เริ่มดำเนินการได้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2556-สิ้นเดือนธันวาคม 2556 เหตุผลหลักก็คือเพื่อให้ผู้ประกอบการส่งออกยางมาช่วยชื้อยางกับเกษตรกร ซึ่งจากเดิมที่ผู้ประกอบการต้องจ่ายเงินเชสส์ในอัตรา 2 บาทต่อกิโลกรัม เมื่อมีการลดค่าใช้จ่ายส่วนนี้ลงก็

ยุคล ลิ้มแหลมทอง

เปิด 3 มาตรการแก้ปัญหาราคายาง ปรับโครงสร้างผลิต-รวมกลุ่มแปรรูป

●●เบื้องต้นจะแก้ปัญหาเรื่องราคายังไง

กลไกในเรื่องของราคาคงต้องเป็นไปตามกลไกของราคาคาตลาดโลก เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราต้องทำก็คือทำอย่างไรให้ต้นทุนของเกษตรกรลดลง นั่นก็หมายความว่า ในกระบวนการที่เราจัดการตรงนี้ก็ถือว่า ส่วนที่เราให้ปุ๋ยเขาไป เพื่อที่จะเพิ่มผลผลิตของเกษตรกร และก็ทำให้ลดต้นทุนของเกษตรกรไป และในขณะเดียวกัน ถ้าเราลดปริมาณของยางที่อยู่มากได้ผลผลิตจากยางที่จะออกมาจากยางส่วนนี้ก็จะลดลงไปด้วย ก็จะทำให้ความสมดุลเรื่องผลผลิตกับการตลาดได้ ณ วันที่ทั้งโลกมีผลผลิตยางทั้งหมดประมาณ 11,900,000 ตัน แต่ใช้จริงประมาณ 11,100,000 ตัน มียางที่เกินอยู่ในตลาดประมาณ 5-6 แสนตันอยู่แล้ว นั่นก็หมายความว่า ผลผลิตที่เกิดขึ้นในวันนั้นมันล้นตลาด

●●แนวทางการช่วยเหลือของรัฐบาล

จากที่ประชุมของ กนย.มีการตกลงกันว่าจะมีแนวทางช่วยเหลือเกษตรกรเป็น 3 แนวทางด้วยกัน แนวทางแรกก็คือ ช่วยเหลือเกษตรกร ด้วยการปรับโครงสร้างการผลิต โดยวิธีการที่จะให้ปุ๋ยในการให้เกษตรกรได้รับปุ๋ยในการที่จะพัฒนาเรื่องยางของตัวเอง ยาง 1 ไร่ ก็จะมี 75 ตัน ต้นละ 1 กิโลกรัม ก็เป็นเงิน

เกษตรกรและสร้างโรงงานที่จะแปรรูปเบื้องต้นแทนที่จะขายเป็นยางสด แต่จะไม่ใช้ลักษณะของการทำเป็นโรงรมควัน แบบอย่างเดิมที่เคยทำอยู่ แต่จะให้แปรรูปเป็นอุตสาหกรรมรัฐบาลก็จะช่วยดูแลเรื่องดอกเบี้ยให้แก่กลุ่มเกษตรกรเหล่านี้ โดยให้กู้เงินในการลงทุน ตั้งโรงงานขึ้นมาในวงเงิน 5,000 ล้านบาท จากกลุ่มที่สอง ก็จะเป็นกลุ่มที่สามก็คือ ตัวอุตสาหกรรมยาง ก็คือผู้ประกอบการทางด้านอุตสาหกรรมยางทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของถุงมือยาง ทำยางล้อ และกิจกรรมทางด้านยางอื่น ๆ มีการตั้งวงเงินกู้ไว้ให้ 1.5 หมื่นล้านบาท โดยทางรัฐบาลจะช่วยสนับสนุนทางด้านดอกเบี้ยเช่นเดียวกับกลุ่มแรก อันนี้ก็จะเป็นแนวทางที่ออกมา 3 ทาง

●●เรื่องการตลาดหลังตั้งกลุ่มสหกรณ์แปรรูปยาง

เรามีการวางแผนร่วมกัน คุยกับกลุ่มอุตสาหกรรมยาง ไม่ว่าจะเป็นยางล้อ ถุงมือยางอะไรก็แล้วแต่ สิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ก็คือเกษตรกรไทยขายยางเป็นยางเบื้องต้นไปหมดเลย ไม่ได้มีการพัฒนาคุณภาพยาง เพราะฉะนั้นเขาลงทุนในประเทศไทย ตั้งโรงงานในประเทศไทย แต่ไม่สามารถซื้อของที่มีคุณภาพตามที่เขาต้องการนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์ทางด้าน

นั้นไม่เกิดประโยชน์ ต้องตั้งเป็นโรงงานที่มีขนาดใหญ่พอสมควร สามารถที่จะทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ยางระดับกลางนำออกมาได้ และต้องได้มาตรฐานตามที่ทางโรงงานอุตสาหกรรมต้องการ เขาถึงจะสามารถซื้อจากเราได้ เราผลิตยางได้ปีละไม่ต่ำกว่า 3 ล้านตัน ใช้ในประเทศแค่ 5 แสนตัน ซึ่งตรงนี้เป็นจุดที่เราต้องมองตัวเองแล้ว ว่าเราเกิดอะไรขึ้น วันนี้มีสต็อกยางอยู่ 2 แสนกว่าตัน ฉะนั้นเราจะใช้เงินเท่าไรก็ไม่พอ เราต้องมาคิดใหม่ว่า ทำยังไงให้เกษตรกรมีอาชีพที่ยั่งยืน มีประสิทธิภาพการผลิตที่เพิ่มขึ้น มีต้นทุนการผลิตที่ลดลง นี่คือหัวใจที่เราจะแก้ไข

●●ยางในสต็อก 2 แสนตันจะอย่างไร

เรื่องการใช้อย่างในสต็อก 2 แสนตัน เพื่อการบริโภคภายในประเทศนั้น ขณะนี้ก็มีมาตรการและนโยบายรัฐบาลแล้วว่าจะนำไปใช้ในด้านคมนาคมและซ่อมแซมถนน โดยภายในสัปดาห์นี้น่าจะได้ข้อมูลผลการวิจัยที่กรมทางหลวงดำเนินการในเรื่องการทำถนนยางพาราว่าจะเกิดปัญหาในด้านจราจรหรือไม่อย่างไร หากไม่มีปัญหาใด ๆ ก็น่าจะเริ่มดำเนินการได้ทันทีเช่นกัน และเรามีนางวิจัยหลาย ๆ ตัวที่ทางกรมวิชาการเกษตรทำไว้แล้ว ก็จะมี

จะช่วยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการเพิ่มจำนวนการซื้อยางจากเกษตรกรได้ และได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยยางไปตรวจสต็อกของผู้ส่งออกทุกรายที่มีอยู่ขณะนี้ว่ามีเท่าไรและอยู่ที่ไหนบ้าง เพื่อให้การงดเก็บเงินเชสส์ที่กำหนดขึ้นส่งประโยชน์ถึงเกษตรกรได้อย่างแท้จริง

●●มองศักยภาพไทยก้าวไปสู่ศูนย์กลางอาเซียนได้หรือไม่

เรากลุมมีใจมากอยู่แล้วในกลุ่มประเทศนี้ เพียงแต่ว่าเรายังขาดการจัดการในการเป็นผู้นำ การกำหนดราคา หรือกำหนดทิศทางในส่วนนี้ ในกลุ่มของมาเลเซีย ไทย หรืออินโดนีเซีย สามประเทศนี้ คุณปริมาณยางในโลกถึง 70 เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าในขณะเดียวกันถ้าเรามองไปที่มาเลเซีย เวลานั้นมาเลเซียซื้อยางจากประเทศไทย ลดการปลูกยางลง แต่หันไปปลูกปาล์มเพิ่มขึ้น ยังคงมีอินโดนีเซียกับไทยที่ยังปลูกยางพารามากอยู่ และในส่วนของประเทศเพื่อนบ้านเรา เขมร ลาว ฟิลิปปินส์ กำลังปลูกยางอยู่ ผลผลิตที่ปลูกในลาวจะออกมาใน 2 ปีข้างหน้า เพราะฉะนั้นการที่เราคุยกันในกลุ่มประเทศในการดูเรื่องนี้ไม่พอแล้วก็ต้องดูประเทศที่ปลูกยางเหล่านี้ทั้งหมดมานั่งคุยกัน เราอยากเห็นในการทำเรื่องของเรา เหมือนกับที่โอเปกทำ

● สุรัตน์ อัดตะ ●